

Voorzitter

de wegen aangaven waarlangs de Marshallhulp in Nederland geïnvesteerd moest worden. Hij verdedigde als minister succesvol het wetsvoorstel tot goedkeuring van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en stond aan de wieg van de Wet Assurantiebemiddeling en de Winkelsluitingswet.

Na vier jaar vertrok hij uit de politiek waarin hij, ondanks verzoeken in 1959 en 1966 om formateur en premier te worden, niet meer zou terugkeren. Hij werd bankier bij de Amsterdamse Bank NV, de latere AMRO-bank. In 1978 sloot hij daar zijn actieve loopbaan af als lid en medevoorzitter van de raad van bestuur. Daarna bleef hij nog acht jaar lang lid van de raad van commissarissen van dezelfde bank. Daarnaast had hij tal van commissariaten bij diverse ondernemingen, waaronder de Nederlandse Spoorwegen.

In de politiek bleef hij geïnteresseerd. Zo was hij in 1976 een van de opstellers van de zogenaamde Brief van Negen, waarin ondernemers hun bezorgdheid uitten over het beleid van het kabinet-Den Uyl. Later schreef hij *Zoeken naar een "Heilstaat"*, waarin hij de opbouw, de neergang en het perspectief van de Nederlandse welvaartsstaat schetst. Verder fungeerde hij achter de schermen nog jarenlang als vraagbaak en adviseur voor diverse politici.

Na zijn pensionering was hij actief als kunstschilder en exposeerde hij in diverse kunsthandsels, galeries en musea. Jan van den Brink was Grootofficier in de Orde van Oranje-Nassau, Grootkruis in de Orde van het Legioen van Eer, Grootkruis in de Kroonorde, Grootofficier in de Orde van de Heilige Gregorius de Grote en Ridder in de Orde van het Heilig Graf van Jeruzalem.

De Eerste Kamer is hem dankbaar voor wie hij was en wat hij in zijn lange leven op vele plaatsen in onze samenleving, ook in deze Kamer, heeft betekend. Moge dit een steun zijn voor zijn familie bij de verwerking van hun verdriet.

Ik verzoek u allen om een moment van stilte.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de **stemming** over het wetsvoorstel **Het creëren van een wettelijke basis in de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren voor de implementatie van Europese regelgeving inzake de bescherming van dieren tijdens vervoer en daarmee samenhangende activiteiten (30401)**.

De **voorzitter**: Ik heet de minister van Justitie, die bij deze stemming de regering vertegenwoordigt, weer welkom en geef gelegenheid tot het afleggen van een stemverklaring vooraf.

Mevrouw **Slagter-Roukema** (SP): Voorzitter. Ik had al begrepen dat de minister van LNV niet aanwezig kan zijn. Hij heeft zich tegenover mij geëxcuseerd en dat heb ik aanvaard.

Door het aannemen van het amendement-Ormel c.s. is dit wetsvoorstel zo gewijzigd dat in onze visie volgende kabinetten de mogelijkheid wordt ontnomen om eigen

beleid te maken dat losstaat van wat Brussel aan minimum standaardwelzijnseisen voor dieren oplegt. Dat vinden wij staatsrechtelijk onzuiver. Het is ook verwerpelijk om aan het einde van een kabinetsperiode een barrière op te werpen tegen keuzes van toekomstige, mogelijk meer diervriendelijke kabinetten. Wij moeten in ons land een eigen afweging kunnen maken bij dit soort ethische kwesties en wij vinden dat wij wat dat betreft ons geweten niet aan Brussel moeten uitbesteden. Daarom zal mijn fractie evenals dat aan de overkant is gebeurd, tegen dit wetsvoorstel stemmen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fractie van de SP tegen dit wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Tijdelijke instellingswet Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming (30161)**.

(Zie vergadering van 5 september 2006.)

De **voorzitter**: De minister van Justitie heeft vanmorgen in het plenaire debat een brief toegezegd. De Kamer heeft die brief inmiddels ontvangen. In dit licht stel ik voor, de beraadslaging te sluiten en tot afhandeling van het wetsvoorstel over te gaan.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

Mevrouw **Tan** (PvdA): Voorzitter. Wij hebben vorige week uitgebreid gesproken over dit wetsvoorstel. De PvdA-fractie heeft er met andere fracties bij de minister op aangedrongen om de toezichtstaak van de raad te handhaven. De minister vond dat geen goed idee. In zijn brief heeft hij vastgelegd welke taken en bevoegdheden van de raad naar zijn idee gehandhaafd blijven, zoals de ondersteuning van lokale commissies en het recht om instellingen te bezoeken en daarover advies uit te brengen. Daarmee verandert er materieel erg weinig aan de taken van de raad. Daarnaast blijft het budget gehandhaafd. Wij willen geen strijd voeren over semantiek. Wij kunnen instemmen met dit wetsvoorstel.

De heer **Kox** (SP): Voorzitter. Ik heb vorige week in het debat gezegd dat mijn fractie voor een deel van de wet was, maar dat wij tegen het deel waren dat de opheffing van de toezichtstaak betrof. Het debat heeft naar mijn mening een duidelijk resultaat gehad. De Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming gaat de lokale commissies helpen bij de uitoefening van hun toezichtstaak. Daarnaast behoudt deze raad overige rechten, zoals het recht om instellingen bezoeken, en blijft het budget behouden. Het is niet helemaal wat wij

Kox

wilden. Als elk debat in deze Kamer echter een soortge-
lijk resultaat zou opleveren, zouden wij daarmee kunnen
leven. Wij zullen voor het wetsvoorstel stemmen.

De heer **De Graaf** (VVD): Voorzitter. Wij hebben vorige
week een interessant debat gevoerd over dit wetsont-
werp. Voor het begon, had ik de indruk dat de posities zo
ongeveer waren uitgetekend. Toch heeft een goede
gedachtewisseling plaatsgevonden. De Kamer heeft een
aantal duidelijke vragen gesteld aan de minister. De
minister heeft deze vragen beantwoord en is tegemoet-
gekomen aan hetgeen door de Kamer en ook door de
VVD-fractie is gevraagd. Wij kunnen instemmen met dit
wetsvoorstel.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat dit wetsvoorstel met
algemene stemmen is aangenomen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de gezamenlijke behandeling van:

- **het wetsvoorstel Gemeentelijke herindeling van een aantal gemeenten in het westelijk deel van Midden-Limburg (30358);**
- **het wetsvoorstel Samenvoeging van de gemeenten Ambt Montfort en Roerdalen (30359);**
- **het wetsvoorstel Samenvoeging van de gemeenten Roermond en Swalmen (30360).**

De **voorzitter**: Ik heet minister Remkes van harte
welkom in onze Kamer. Alvorens de beraadslaging te
openen, deel ik mee dat de aanvankelijk voorziene
dinerpauze van een uur in samenspraak met de
woordvoerders tot een halfuur is bekort ten behoeve van
de mensen op de tribune die uit Limburg komen en die,
net als de woordvoerders uit die streek, op een redelijk
christelijk tijdstip thuis willen komen. Ik neem aan dat de
minister zich hierin heeft kunnen vinden.

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Tan** (PvdA): Mevrouw de voorzitter. De leden
van de PvdA-fractie hebben in het voorlopig verslag al
duidelijk gemaakt, met enige bezorgdheid kennis te
hebben genomen van de herindelingsvoorstellen voor
gemeenten in het westelijke deel van Midden-Limburg.
Vooral de positie van de centrumgemeente Roermond
roept bij ons tal van vragen op. In de motie-Castricum uit
1990 werd de problematiek aldaar erkend, maar toch lijkt
er sindsdien geen concrete oplossing te zijn gevonden
ondanks dat er veel is gepraat. Ook de zorgen van de
gemeente Swalmen verdienen naar de mening van mijn
fractie serieuze aandacht. De minister heeft met de
memorie van antwoord van 1 september jongstleden de
twijfels van mijn fractie nauwelijks kunnen wegnemen.
Dat komt gedeeltelijk door het naar haar mening
ontbreken van gerichte antwoorden op enkele expliciete
vragen, maar ook door inschattingen die in haar ogen
onnavolgbaar zijn.

Allereerst gaat de minister op het beleidskader in met
de duidelijke uitspraak dat de versterking van de
centrumfunctie van Roermond niet het leidende motief
voor de samenvoeging is geweest. Wat onze fractie
betreft, had de versterking van de centrumfunctie veel
meer prioriteit verdiend. Dan had het totaalbeeld van
deze drie wetsvoorstellen er ongetwijfeld heel anders
uitgezien. Kennelijk heeft het draagvlakcriterium, meestal
een zeer belangrijk criterium, evenmin de doorslag
gegeven, want dat is onder de betrokkenen zeer beperkt.
Swalmen verzet zich en Roermond is teleurgesteld in de
uitkomst in breder verband. Er is kennelijk voor gekozen,
de wensen van andere gemeenten in Midden-Limburg
zwaarder te laten wegen dan die van de twee gemeenten
waarover het wetsvoorstel met nummer 30360 gaat. Wij
vragen ons af of daarmee de stelling van de minister dat
dit wetsvoorstel niet het sluitstuk is van de twee andere
wetsvoorstellen, niet in de lucht komt te hangen.
Kennelijk is het draagvlak voor de samenvoeging van
Ambt Montfort en Roerdalen en de herindeling van
westelijk Midden-Limburg doorslaggevend geweest voor
het voorstel tot samenvoeging van de gemeenten
Roermond en Swalmen. De mededeling dat met dit
wetsvoorstel de versterking van de bestuurskracht van
de gemeente Swalmen wordt beoogd, wekt ook onze
bevreemding. Wil de minister toelichten hoe dit zich
verhoudt tot de uitslag dat de bestuurskracht van
Swalmen volgens de bestuurskrachtmonitor van de
provincie Limburg positief was?

Met het oog op de duurzaamheid van deze herindeling
baseert de minister zich op de combinatie met goede,
niet-vrijblijvende regionale samenwerking als flankerend
beleid. In de memorie van antwoord komt de minister
onder het kopje "centrumfunctie" op de samenwerking
terug en wel in samenhang met de bestuurlijke drukte.
Daarbij stelt de minister dat er sinds de motie-Castricum
van 1990 aan de problematiek van Roermond wel
aandacht is besteed, maar dat de uitkomsten minder ver
gaan dan Roermond had gewenst.

In de Tweede Kamer hebben meerdere fracties kritiek
geuit op de veronachtzaming van de centrumstad. De
minister geeft toe dat voorzieningen in een centrumstad
een zuigende werking op de omliggende regio hebben
en dat dit ook voor Roermond geldt. Nu verwijst hij naar
niet-vrijblijvende samenwerking en een bestuurs-
overeenkomst daaromtrent. Dat komt mijn fractie als een
doekje voor het bloeden voor, te meer daar Roermond
niet aan die overeenkomst deelneemt. Roermond acht
die namelijk ontoereikend voor het oplossen van de
stedelijke herstructureringsopgave vanwege juist dat
vrijblijvende karakter. Dat is volgens mijn fractie
veelzeggend. De enige daadwerkelijke verbetering in de
situatie is het verminderen van het aantal
samenwerkingspartners met zeven gemeenten. Dat kan
inderdaad een gunstig effect op de bestuurlijke drukte en
dus op de financiële lasten hebben. Desalniettemin blijft
het een gegeven dat de voortgang in de samenwerking
tot nu toe zo teleurstellend is dat men kan spreken van
een gegroeide cultuur in de onderlinge verhoudingen die
weinig positiefs voor de toekomst belooft. Verwacht de
minister nu dat er puur door het verminderen van het
aantal met zeven gemeenten ineens wel een vruchtbare
samenwerking tot stand komt en wel in een zodanig
tempo dat de houdbaarheid van deze herindeling niet
strekt tot 2014, zoals de minister betoogt, maar tot 2030?
Vormt dit niet een te groot risico voor de concurrentiepo-